

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritivm Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniæ, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Societas quære etiam alat quosdam indoctos quos coadiutores nominat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

ergo aliquid Theologicum nobis edis, vt te solidè eruditum videamus.

*De Condito-
rib. Societatis
IESU, qui non
in literis, sed
in domesticis
officijs occu-
pantur.*

Verùm non ita cum hoc homine agendum est: ex mendacijs totus est compositus. Iesuitas indoctos arguit, quòd quidam ex ijs sponte literarum studijs se abdicarint, quos illi pro sua comitate libet appellare Fratres Ignorantia. Res autem ita se habet. Versantur in Societate IESV quidam, qui cum ipsi quoque religiosam vitam obseruent, ac votis se DEO constringant, domestica tamen munera obcunt, siue ea, quæ perdidicerunt in adolescentia, siue ea, quæ Moderatores pro cuiusque conditione & aptitudine cuiq; deferunt. Hi non student, neque maiorem partem, etiam antequam hoc vitæ genus susciperent, literis vnquam operam nauarunt. Lege cautum est quoque, ne si semel sint ad hæc domestica officia destinati, ad altiora aspirent: itaque omnem curam addiscendi in literis aliquid abijciant, suo muneri inuigilent, & satis habeant, cum cæteris in pietate procedere: idque constitutum est à Societatis IESV Patribus, & prudenter, & necessariò, & piè. Necessariò quidem, quoniam quæ hæc esset perturbatio, quod onus, si quicumque aliquod officium adolescens perdidicisset, in Societate IESV iam matura ætate literas perdiscere vellet? Quis verò tum domestica munera & officia curaret? quis etiam non videt plerumque talium conatus in literis esse inanes ac inutiles? Itaque perinde mihi calumniari Iesuitas videtur Polycarpus, atque si quis alicuius vrbis Magistratum reprehendat tanquam insipientem, quòd non omnes Lanios, Coquos, Pistoros, ad Rempub. gerendam informet, & ad honores gerendos admittat. Sed hoc ex doctrina Lutherana est, nempe summa rerum omnium confusio. Itaque notum est, qui apud Religiosos infimæ sortis erant, & fratres ignorantes, eos celeberrimos Verbi præcones effectos: & Carnifices quosdam breui tempore sic aptatos esse, vt Prædicantium vices obire possent. Noui ego qui die Sabbathi defricaret in balneis corpora, Dominica Verbum DEI, sordium adhuc plenis vnguibus publicè reboaret, scilicet, vt si-

*quàm stupi-
dū Polycarpi
iudicium.*

*Nas. centur.
1. cap. 52. ex
Hofio in effi-
gie monstr.
causa. 4.*

vt similes haberent labra lactucas: Numquid omnes oculi, inquit Apostolus, nunquid omnes Prophetæ? &c. Disciplina ac ordini, qui est in Ecclesia vniuersa, huic se conformat Societas IESV, cum tam prudenter ac sapienter officia, muneraque distinguit, vt in omni genere habeat, qui excellent, & vt totum corpus ritè gubernetur atq; conseruetur. Piè etiam faciunt, quòd certos homines seligant, quos doceant in simplicitate sancta regnum cœlorum consequi, ne indocti & insipientes secundum sæculum, excludi videantur à regno DEI; aut in humana sapientia virtus ac Religio consistere. Itaque non minori charitate fouent hos indoctos, sed pios suos Fratres Iesuitæ, quàm illos, qui doctrina excellent & clari sunt, vt externa pacis, victus & vestitus ratio testimonio esse possent; si non alia, quæ sæpe ipse admiratus sum, fraternæ pietatis officia, sufficientem fidem facerent. Noti sunt etiam è sanctissimis viris multi, qui humanam spreuerunt scientiam, vt consequerentur diuinam vberiore: non quòd illam planè contemnerent, sed quòd non omnibus necessariam iudicaret. Notum est, de quibus illud dictum sit: Indocti rapiunt regnum cœlorum, &c.

1. Corinth. 12

Aug. 8. Confess. cap. 7. de Antonio.

Illud verò mendacium est sanè minimè subtile, plures à Iesuitis ali indoctos, quàm doctos; plures esse coadiutores, vt ipsi appellant, hoc est, domestica solùm munera obeuntes, quàm qui literis & studijs dent operam; cum non plures tales alant, quàm necessarij sint ad procurationem rerum domesticarum. Itaque integra inuenias Collegia, in quibus vix quatuor aut quinque reperias indoctos Iesuitas, qui si ad vos deficerent, doctissimi & eloquentissimi Ministri nequitia haberentur. Possẽ etiam illud addere, multos ex ijs esse, qui tametsi non mediocres progressus in literis habuerint, & non solùm inter doctos, sed etiam honoratos aliquando censerì poterant, sponte omnium etiam honorũ spe abiecta, ceteris Iesuitis tanquã DEI seruis, seruire maluerunt; idq; vt consequerentur, multis precibus impetrãsse. Sed hæc cum dico, narro fabulã asino: ille

Nouum mendacium ridiculum.

autem aures mouet, tu linguam quoque. Quanquam non hæc tibi, Afelle Polycarpe, sed hominibus potius dicta esse volo prudentibus, atque omnibus Imperij Ordinibus, vt tuam agnoscant impudentiam.

Iesuitas publicè ob insignè insciam pulchros esse, impudens mendacium.

Sed illud fortè verum est, Iesuitas publicè insciam suam prodidisse. Ego autem hoc certum esse scio, te mentiri Polycarpe. Primum non nisi tardè, aut necessitate aliqua cõpulsus, gradus hos honorum scholasticorum petunt; vt cum in Academia docendum, aut alioqui hominum voluntati & iudicio satisfaciendum est, quod sæpè non tam ob eruditionem honores tribuit, quàm ex honoribus de eruditione existimat. Sæpius ego cum honores peterent, in hac Academia ipsa ex officio interfui; nemini vnquam non digno conferri vidi, sed ita semper, vt miratus potius sim, nõ citius eos petiuisse, aut non maiores; dùm enim pro more fieret ipsorum doctrinæ periculum, tales se exhibebãt, quasi iam plurimos annos fuissent publicè professi. Illud quidem soliti quoque sunt facere, & præsertim, cum ipsi Societatis IESV Patres hos conferrent honores, vt qui ex eadem Societate eosdem peterent, illi vltimum semper locũ obtinerent, non examinantium iudicio, sed propria ac religiosa, vt qui iam mundo renunciãrunt, electione. Itaque sunt qui mallent cum Iesuitis vltimas, quàm cum alijs primas tenere: neq; facillè inuentum esse arbitror ex Competitoribus; qui se Iesuitæ, quem ordine antecedeat, eruditione quoque præferret.

Omnes latebras excutit Polycarpus, vt videatur nõ sine causa mentiri.

De priuatis Patrũ Societatis Iesu promeritoribus.

At verò priuilegia habent priuatim honores scholasticos suis tribuendi. Quid priuilegij habeant, non curiosè inquirò. Vsum eius priuilegij vel nullum esse, vel parcissimũ, & non nisi in publicam absque cuiusquam præiudicio vtilitatem, certò scio; ac dubito, an vnquam quenquam viderim ego, qui priuatim extra Academiam sit Doctor aut Magister creatus. Hic certè more & instituto Academico, cum opus est, petunt & impetrant Iesuitæ scholasticas non à sui solum Ordinis hominibus, sed & ab ijs, qui cum ipsis in eodem cursu versantur, coronas. Sed est illa tua Polycarpe
inex-